

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 6.Pf.20.423/2024/16.

A felperesek:

I.r. felperes I. rendű

felperes címe

II.r. felperes II. rendű

felperes címe

III.r. felperes III. rendű

felperes címe

IV.r. felperes IV. rendű

felperes címe

V.r. felperes V. rendű

felperes címe

VI.r. felperes VI. rendű

felperes címe

VII.r. felperes VII. rendű

felperes címe

VIII.r. felperes VIII. rendű

felperes címe

IX.r. felperes IX. rendű

felperes címe

X.r. felperes X. rendű

felperes címe

XI.r. felperes XI. rendű

felperes címe

XII.r. felperes XII. rendű

felperes címe

XIII.r. felperes XIII. rendű

felperes címe

XIV.r. felperes XIV. rendű

felperes címe

XV.r. felperes XV. rendű

felperes címe

XVI.r. felperes XVI. rendű

felperes címe

XVII.r. felperes XVII. rendű

felperes címe

XVIII.r. felperes XVIII. rendű

felperes címe

XIX.r. felperes XIX. rendű

felperes címe

A felperesek képviselője:

dr. Bognár Viktor egyéni ügyvéd az I-XIX. rendű felperesek képviselőjében

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Leitnerné dr. Sólyomvári Zsuzsanna Mária kamarai jogtanácsos és

dr. Pojecsko-Musa Magdolna kamarai jogtanácsos

képviselő címe

A per tárgya: állami jutalom kifizetése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 37.P.23.109/2023/14. sz. ítélet

A fellebbezést benyújtó fél: I-IV. és VI-XIX. rendű felperesek (15., és Pf.3. sorszám alatt)

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 12.500.000 (tizenkettőmillió-ötszáz ezer) forintot, a II. rendű felperesnek 4.000.000 (négy millió) forintot, a III. rendű felperesnek 17.500.000 (tizenhétmillió-ötszáz ezer) forintot, a IV. rendű felperesnek 17.500.000 (tizenhétmillió-ötszáz ezer) forintot, a VI. rendű felperesnek 16.500.000 (tizenhatmillió-ötszáz ezer) forintot, a VII. rendű felperesnek 17.500.000 (tizenhétmillió-ötszáz ezer) forintot, a VIII. rendű felperesnek 17.500.000 (tizenhétmillió-ötszáz ezer) forintot és a IX. rendű felperesnek 16.500.000 (tizenhatmillió-ötszáz ezer) forintot, valamint ezen összegek után 2023. február 17. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Az I-IV. rendű és a VI-IX. rendű felpereseket mentesíti az elsőfokú perköltség alperes részére történő megfizetésének a kötelezettsége alól, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 204.200 (kettőszáznegyezer-kétszáz) forint, a II. rendű felperesnek 188.600 (száznyolcvannyolcezer-hatszáz) forint, a VI. és a IX. rendű felperesnek személyenként 763.200 (hétszázhatvanháromezer-kétszáz) forint, valamint a III., a IV., a VII. és a VIII. rendű felpereseknek személyenként 778.400 (hétszázhetvennyolcezer-négyszáz) forint együttes elő- és másodfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a X-XV. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 127.000 (százhuszonhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a XVI-XIX. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az I-IX. rendű felperesek a vízi-életmentő sportág válogatott versenyzőiként részt vettek a 2022. július 7. és 17. között város1ben (külföld1) megrendezett világjátékokon (a továbbiakban: XI. Világjátékok). A X-XIX. rendű felperesek az I-IX. rendű felperesek edzői, valamint nevelőedzői voltak.

[2] A XI. Világjátékokon az I. r. felperes a 200 m női akadályúszásban 4. helyezést, a 4x50-es női vegyes versenyszámban 2. helyezést, a II. r. felperes a 4x25 m babamentés versenyszámban 6. helyezést, a III. és a IV. r. felperesek a 4x50 m akadályváltó versenyszámban 1. helyezést, az V. és a VI. r. felperesek a 4x50 m vegyesváltó versenyszámban 2. helyezést, a 4x25 m babamentés váltó versenyszámban 6. helyezést, a VII. r. és a VIII. r. felperesek a 4x50 m férfi akadály váltó versenyszámban 1. helyezést, a IX. r. felperes a 4x50 m vegyesváltó versenyszámban 2. helyezést, a 4x25 m babamentés váltó versenyszámban 6. helyezést értek el.

[3] A Szakszövetség1 (a továbbiakban: Szakszövetség1) a város1ben megrendezett XI. Világjátékokon elért eredményekre figyelemmel javaslatot terjesztett elő a versenyzők, az edzők és a nevelőedzők jutalmazására, amelyben valamennyi felperest állami jutalomra javasolta.

[4] A Szövetség2 (a továbbiakban: Szövetség2) – a Szakszövetség1 jutalmazására vonatkozó javaslatának felülvizsgálata során – a Szövetség2/szám1. számú elnökségi határozatával megállapította, hogy a XI. Világjátékok kvalifikációs versenyein csak a 4x50 m férfi váltó és a 4x25 m babás váltó versenyszámok esetében állnak fenn kétséget kizáróan a jutalmazási feltételek, és további vizsgálat lefolytatását tartotta szükségesnek a nemzetiség1 és az nemzetiség2 kvalifikációs versenyek vonatkozásában.

[5] A Szövetség3e (Szövetség3) 2022. október 19-én kelt nyilatkozata szerint a vízi-életmentő sportág hatósága, a Szövetség4 (a továbbiakban: Szövetség4) és szervei felelnek a sportág működéséért, irányításáért a Világjátékok vonatkozásában, így a sportág hivatalos kvalifikációs eseményeinek listájáról is az Szövetség4 dönt. Az Szövetség4 2022. október 27-én kelt állásfoglalása alapján a – korábbi nyilatkozatával egyezően – a 2021. szeptember 26-án város2ban megrendezett esemény1, valamint a 2021. november 16 és 17-én külföld2ban város3ben rendezett esemény2 versenyek a sportág kvalifikációs eseményei voltak.

[6] Az Szövetség2 a Szövetség2/szám4 számú határozatával fenntartotta korábbi, a Szövetség2/szám1. számú elnökségi határozatban hozott döntését, és felhívta a Szakszövetség1 elnökségét, hogy módosítsa a jutalmazási előterjesztését. A Szakszövetség1 a 2022. november 24. napján meghozott, szám2 számú elnökségi határozatában módosítva korábbi jutalmazási javaslatát csak a 4x50 m férfi váltó és a 4x25 m babás váltó versenyszámok sportolói és sportszakemberei jutalmazására tett javaslatot. A Szakszövetség1 az I-XIX. számú felperesek vonatkozásban a korábbi jutalmazási javaslatát nem tartotta fenn, a keresetben megjelölt versenyszámok alapján jutalmazási javaslatot nem terjesztett elő.

[7] Az Szövetség2 elnöke 2022. december 5. napján küldte meg az alperes részére a I/Szövetség2/szám5 számú jutalmazási határozatát, amely alapján az I-XIX. rendű felperesek részére a XI. Világjátékokon elért és a keresetükben megjelölt versenyszámokban elért helyezéseik alapján jutalmazási javaslat a Szakszövetség1 szám2 számú elnökségi határozatában foglaltakkal egyezően nem került megfogalmazásra. Az I-XIX. rendű felpereseknek a keresetükben megjelölt XI. Világjátékok versenyszámaiban elért helyezéseik alapján az alperes nem fizetett jutalmat.

[8] Az I- XIX. rendű felperesek keresetükbe kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. r. felperes részére 20.000.000 forint, a II. r. felperes részére 4.000.000 forint, a III. r. felperes részére 17.500.000 forint, IV. r. részére 17.500.000 forint, az V. r. felperes részére 16.500.000 forint, VI. r. felperes részére 16.500.000 forint, VII. r. felperes részére 17.500.000 forint, VIII. r. felperes részére 17.500.000 forint, IX. r. felperes részére 16.500.000 forint, X. r. felperes részére 9.900.000 forint, XI. r. felperes részére 17.500.000 forint, XII. r. felperes részére 10.500.000 forint, XIII. r. felperes részére 9.900.000 forint, XIV. r. felperes részére 9.900.000 forint, XV. r. felperes részére 20.000.000 forint, XVI. r. felperes részére 2.000.000 forint, a XVII. r. felperes részére 1.750.000 forint, XVIII. r. felperes részére 1.750.000 forint, XIX. r. felperes részére 2.400.000 forint, valamint ezen összegek után 2023. február 17. napjától a kifizetésig a Ptk. 6:48. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére. A felperesek perköltség iránti igényt is előterjesztettek, az ügyvédi költségeiknek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kérték megállapítani.

[9] Álláspontjuk szerint a XI. Világjátékokon elért helyezéseik alapján az egyes kimagasló sporteredmények állami jutalmáról szóló 200/2013. (VI.13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2. §-ban foglaltak, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:2. § (3) bekezdése, a 6:62. §-a, a 6:135. §-a és a 6:138. §-a alapján jogosultak az állami jutalomra. Kifejtették, hogy az alperes és köztük a Ptk. 6:2. § (3) bekezdése alapján kötelmi jogviszony jött létre, mert a Korm. rendelet meghatározta a kötelem személyeit, a szolgáltatás tárgyát és annak mennyiségét is. Hivatkoztak arra, hogy az I-IX. rendű felperesek, mint versenyzők jogosultsága az állami jutalom kifizetésének követelésére létrejött azáltal, hogy teljesítették a Korm. rendeletben meghatározott feltételeket.

[10] Kiemelték, hogy az Szövetség⁴ igazolása és a Szövetség³ 2022. október 19-én megküldött tájékoztatása alapján bizonyított, hogy a kvalifikációs versenyeken 15 állam versenyzői vettek részt, és az Szövetség² a versenyek szubjektív minősítésével nem dönthet ezzel ellentétesen úgy, hogy nem fogadja el az egyes versenyeket kvalifikációs versenyként. Az volt az álláspontjuk, hogy az alperesnek joga és kötelessége lett volna észlelni az Szövetség² javaslatának jogellenességét, és az Szövetség⁴ és a Szövetség³ nyilatkozatai alapján korrigálnia a Korm. rendelet kötelező rendelkezéseibe ütköző jutalmazási előterjesztést. Rámutattak, hogy mivel a jutalmazásuk elutasításáról nem hozott határozatot a köztestület, nem élhettek jogorvoslattal.

[11] Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. A perköltség iránti igényét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján terjesztette elő. Álláspontja szerint a feleknek nincs perbeli legitimációja. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a jutalomra jogosultság megállapítására nincs hatásköre, mert a Korm. rendelet 4. § (7) bekezdése alapján a jogosultsága és a kötelezettsége csak a jutalmazásra felterjesztett határozatok vizsgálatára terjed ki.

[12] Érvelése szerint a jutalomra való jogosultságot kizárólag akkor lehet szerezni, ha Korm. rendelet 2. § (1)-(2) bekezdésében előírt valamennyi feltétele megvalósul. A feltételek megvalósulását az erre hatáskörrel rendelkező köztestület vizsgálja, és hoz arról határozatot. A Kormányrendelet 4. § (5) bekezdése egyértelműen úgy foglal állást, hogy az edzők esetében a szakszövetségnek a javaslatát a köztestület bírálja el. Előadta, hogy a jutalmazást megállapító határozat hiányában nem kerülhetett semmilyen kötelelem kötelezett pozíciójába, mert hiányzik a kifizetés egyik jogszabályi kelléke, a köztestületi határozat.

[13] A versenyzők jutalmazásával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a jutalmazottak listáját a sportköztestület továbbítja a sportpolitikáért felelős miniszternek, ennek pedig előfeltétele, hogy döntés szülessen a jutalomra való versenyzői jogosultságról. Az Szövetség² hozzá megküldött jutalmazási felterjesztése, amely megegyezett a Szakszövetség¹ javaslattal, pedig nem tartalmazott az I-IX. rendű felperesek mint versenyzők és a X-XIX. r. felperesek mint edzők és nevelőedzőik jutalmazására vonatkozó javaslatot.

[14] Hivatkozott arra is, hogy a felperesek nem feleltek meg az állami jutalom feltételeinek, mert nem minden versenyszám esetében valósult meg az, hogy 15 ország versenyzője vett részt a kvalifikációs versenyeken. Vitatta a nemzetközi sportszervezetek által tett nyilatkozatok tartalmát, mert azok nem tartalmaznak részletes lebontást a versenyszámokra nézve, és azok nem felelnek meg az akkreditációs szabályzatnak. Okfejtése szerint az Szövetség⁴ és a nemzetiség¹ szövetség elnökének tájékoztatása alapján ellentmondás van abban a kérdésben, hogy a külföld³ban lezajlott sportesemény akkreditációs verseny volt-e, ugyanis azon a para- és az ép sportolók együtt indultak. Hivatkozott a külföld⁴i verseny kapcsán az nemzetiség³ sportoló részvételének hiányára, és a 2021. évi külföld²i verseny vonatkozásában arra, hogy az nemzetiség² szövetség honlapja szerint ezt a versenyt 2021-ben nem is rendezték meg, hanem helyette egy Challenger versenyt rendeztek, ami nem minősül az Szövetség⁴ által engedélyezett versenynek.

[15] Nem vitatta az I.-IX. r. felperesek követelésének az összegét.

[16] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte az I-XIX. rendű felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül a kereseti kérelmeik pertárgyértéke alapján számított összegű perköltséget.

[17] Ítéletének indoklásában rögzítette, hogy Korm. rendelet 4. § (4) c) pontja szerint az állami jutalomra a javaslatokat a szakszövetség terjeszti elő a köztestületnek, aki elbírálja azt a Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése szerint. A köztestület állapítja meg a 3. § (3) bekezdése szerint a jutalmak jogosultankénti összegét, majd ezt követően a határozatát továbbítja a sportpolitikáért felelős miniszternek.

[18] Kifejtette, hogy az edzők, a sportszakemberek és a nevelőedzők esetében a jutalmak összege az objektív kritériumokon túl szubjektív értékelési szempontok – szakmai munka mértéke, közreműködés aránya – figyelembevételével kerül meghatározásra. A Kormányrendelet 4. § (5) bekezdése szerint a sportszakemberek, edzők és nevelőedzők esetén a jutalmak összegéről a döntést a köztestület jogosult meghozni, az alperes pedig a Korm. rendelet 4. § (7) bekezdése alapján jogosult és egyben köteles ezt a határozatot megvizsgálni, és a jogszabályi feltételek fennállása esetén a jutalom kifizetését teljesíteni.

[19] Kifejtette azt is, hogy a Korm. rendelet 4. § (6) bekezdése szerint a versenyzők jutalmazásának menete eltér a sportszakemberek, az edzők és a nevelőedzők jutalmazásától. Amennyiben a versenyző esetében a Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésében rögzített feltételek fennállnak, akkor a 2. § (3) bekezdésében meghatározott összegű jutalomra – külön döntés hozat nélkül – jogosultak, ugyanis, ha a versenyző a 2. § (1) bekezdésben meghatározott helyezést elérte, akkor jutalmának összegét a Korm. rendelet 3. mellékletébe foglalti lista alapján a sportköztestület döntési kompetenciája hiányában továbbítja a sportpolitikáért felelős miniszter részére a sport világesemény szervezője által a helyezésekről kiállított hivatalos igazolással az esetleges 5-8. helyosztó versenyek lebonyolításáról.

[20] Úgy foglalt állást, hogy a versenyzőknek akkor jár a meghatározott összegű jutalom, ha a Korm. rendelet 2. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, amely feltételek teljesülését a sport szakszövetség és köztestületet vizsgálja. A szakszövetség jogosult arra, hogy jutalmazási javaslatokat terjesszen elő. A Szövetség² mint köztestület a jogalkotótól arra kapott felhatalmazást, hogy a szakszövetség, a perbeli esetben a Szakszövetség¹ javaslatait megvizsgálja, ellenőrizze a jutalomra való jogosultság feltételeinek fennállását, és szükség esetén eltérő javaslatot terjesszen fel az alpereshez.

[21] Az alperes kötelezettsége pedig a Kormányrendelet 4. §-ának (7) bekezdése szerint az, hogy a jutalmazásra vonatkozó határozatot megvizsgálja. Az alperes a versenyzők esetében annak vizsgálatára jogosult, hogy a Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak-e. Okfejtése szerint az alperes Korm. rendelet 4. § (7) – (8) bekezdése alapján arra nem kapott felhatalmazást a jogalkotótól, hogy olyan személyt részesítsen jutalomban, aki nem szerepel a köztestület határozatában, és arra sem, hogy olyan személyek esetében vizsgálja a jutalmazás feltételeinek fennállását, akik nem szerepelnek az elé terjesztett határozatokban. Az alperes nem jogosult dönteni a köztestület és a szakszövetség közötti szakmai vitában, és nem jogosult vizsgálni a szakszövetség javaslatát, mert csak a köztestület jogosult vizsgálatot lefolytatnia abban a tárgykörben, hogy egy adott világversenyen való részvétel után kik jogosultak jutalomra.

[22] Mindezekre figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy a felperesek esetében nem kell vizsgálni a jutalomra való jogosultság Korm. rendeletben meghatározott feltételeinek a fennállását. Álláspontja szerint az alperes nem mulasztott, amikor – köztestületi határozat hiányában – nem vizsgálta a felperesek jutalomra való jogosultságát, mert a Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott feltételek megvalósulását igazoló köztestületi határozat és felterjesztés hiányában a felperesek nem jogosultak állami jutalomra.

[23] Rögzítette, hogy az eltérő tényállásra figyelemmel nem tekintette irányadónak a Fővárosi Ítéltábla felperesek által hivatkozott 9.Pf.21.483/2016/5-II. számú ítéletét.

[24] A perköltség viselésére a Pp. 83. §-a alapján kötelezte a pervesztes felpereseket.

[25] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I-IV., valamint VI-XIX. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a keresetük teljesítését kérték. Érvelésük szerint az elsőfokú ítélet tévesen rögzíti, hogy a jutalmak kifizetésével kapcsolatos alperesi intézkedés összhangban lett volna a Korm. rendeletben foglaltakkal. Hangsúlyozták, hogy mindvégig vitatták, hogy az alperes teljesítette az Szövetség2 javaslatával kapcsolatos ellenőrzési kötelezettségét. Álláspontjuk szerint egyértelmű, hogy az Szövetség2 a sportdiplomáciai előírásokat és a nemzetközi sportjogi előírásokat megszegve a nemzetközi sportszövetségek igazolásaival ellentétes tartalmú határozatot hozott. Az alperes akkor teljesítette volna az ellenőrzési kötelezettségét, ha az Szövetség2 javaslatát teljességében vizsgálja meg, beleértve a Szakszövetség1 sportági szakszövetségi előterjesztések tartalmát. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásának [56] pontjában az Szövetség2 javaslatát már köztestületi döntésként értékelte.

[26] Okfejtésük szerint az elsőfokú ítélet értelmében az állami jutalom kifizetésével kapcsolatos döntéssel szemben az Alaptörvény XXVIII. cikkében rögzített jogorvoslati jogukkal sem élhetnek. Sérelmezték, hogy nem tudják elérni, hogy az arra meghatározott eljárási rendben érdemi döntést hozzanak az ügyükben, így az esetleges téves döntés kapcsán

érdemi jogorvoslattal sem élhetnek, miközben az Szövetség4 és az Szövetség3 által is igazolt álláspontjuk szerint a jutalmazásukhoz szükséges minden jogszabályi feltételt teljesítettek. Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság az előterjesztett bizonyítási indítványokat figyelmen kívül hagyva mellőzte a jutalmazásuk feltételeinek a vizsgálatát. Sérelmezték azt is, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül a keresettől eltérően állapította meg a pertárgy értékét. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően állapította meg a tényállást, az ítélete ellentmondásos rendelkezéseket tartalmaz, és a szűkítő jogértelmezése folytán elvonja a felperesek Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogát.

[27] A felperesek a Fővárosi Ítéltábla anyagi pervezetését követően fenntartották azt az álláspontjukat, hogy az alperes által megjelölt versenyszámok tekintetében is fennállnak az állami jutalomra való jogosultságuk feltételei. Előadták, hogy a kvalifikációs verseny1 jegyzőkönyve bizonyítja, hogy az alperes által kifogásolt nemzetiség3 versenyző részt vett a kvalifikációs versenyen, az eredményét csak a kizárása miatt nem értékelték. A Korm. rendelet a kvalifikációs versenyen részt vett államok számához köti a jutalmazás feltételét, a részvétel azonban a kizárt versenyző esetén is megállapítható, így azt figyelembe kell venni. Előadták, hogy a kvalifikációs versenysorozatot az Szövetség4 és az Szövetség3 jogosult meghatározni, ezért egyértelmű, hogy az külföld2ban és a külföld3ban szervezett versenyek a kvalifikációs versenysorozat részei voltak. Ezt a tényt az Szövetség4 kvalifikációs versenyeket rögzítő igazolása is bizonyítja. Állításaik alátámasztására indítványozták személy1nak, a bizottság1 korábbi elnökének tanúkénti meghallgatását.

[28] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a fellebbező felperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a Szakszövetség1 kizárólag két versenyszámban helyezést elért versenyzőket javasolt jutalomra, amely javaslatot a Szövetség2 elfogadott, és ennek megfelelő tartalmú határozatát küldte meg a részére. Ezt a határozatot senki nem támadta meg, az ellen senki nem élt jogorvoslattal. Ezek a határozatok semmilyen hiányosságban nem szenvednek, ilyet a felperesek sem jelöltek meg, így más személyek, a felperesek – személyükre vonatkozó javaslat hiányában – nem voltak jutalmazhatók, mert a Korm. rendelet nem határoz meg ún. negatív jutalmazási eljárásrendet. Álláspontja szerint a hiánypótlási felhívás kiadására nem köteles, hanem az csak lehetőség a számára, valamint a jogosultsági vizsgálat lefolytatására a Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése alapján csak a Szövetség2-nek volt joga, aki nem áll perben.

[29] A felperesek másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az Szövetség4 nem jogosult döntést hozni az állami jutalmazás feltételeinek megfelelőségéről. Az Szövetség4 2024. január 31-én kelt állásfoglalása nem vehető figyelembe, mert ez az utólagos bizonyítás a Pp. 220. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik, és ez az állásfoglalás nem állt rendelkezésre sem a Szakszövetség1, sem a Szövetség2 határozatának meghozatalakor. A külföld4i kvalifikációs verseny1el kapcsolatban állította, hogy az nemzetiség3 csapatot nem engedték be külföld4ba, ezért nemzetiség3 versenyzők nem is indulhattak el a versenyen. Csatolta a 200 méteres női akadály úszás versenyszámnak a nemzetiség4 szövetség weblapjáról letöltött eredmény listáját, amelyen nemzetiség3 versenyző nem szerepel, és nemzetiség3 versenyző kizárására vonatkozó tény sem került feltüntetésre.

[30] Vitatta, hogy az Szövetség⁴ főtitkára utólagosan az nemzetiség² és a nemzetiség¹ versenyeket kvalifikációs versenyként igazolhatná, mert álláspontja szerint csak az Szövetség⁴ által előzetesen jóváhagyott versenyek fogadhatók el kvalifikációs rendezvényként. Ezért az Szövetség⁴ főtitkárának nyilatkozata ellentétes az Szövetség⁴ kvalifikációs szabályzatával, annak módosítására ugyanis csak a szabályzatban meghatározott követelmények betartásával lett volna lehetőség. Az volt az álláspontja, hogy a felpereseknek azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy az nemzetiség² és a nemzetiség¹ versenyek már a megszervezésükkor, illetve a lebonyolításukkor is kvalifikációs versenyeknek minősültek. Vitatta a másodfokú bíróság anyagi pervezetésének megfelelőségét kifejtve, hogy az elsőfokú eljárásban egyértelmű volt, hogy a felpereseket terheli a bizonyítási kötelezettség, erre tekintettel az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésére nem is volt szükség.

[31] Az V. rendű felperes nem terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú bíróság ítélete ellen, ezért fellebbezésének hiányában a Pp. 358. § (3) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedtek az elsőfokú ítéletnek az V. rendű felperes keresetét elutasító, valamint az V. rendű felperest az alperes részére 108.031 forint perköltség megfizetésre kötelező rendelkezései. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján kizárólag az elsőfokú ítélet fellebbezett, az I-IV. rendű és a VI-XIX. rendű felperesek keresetét elutasító, valamint az I-IV. rendű és a VI-XIX. rendű felpereseket perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéseit bírálta felül.

[32] Az I. rendű felperes fellebbezése részben, a II-III. rendű, valamint a VI-IX. felperesek fellebbezése teljes egészében alapos, míg a X-IX. rendű felperesek fellebbezése alaptalan.

[33] A fellebbezés elbírálása során abból kellett kiindulni, hogy a felperesek közvetlenül a Korm. rendelet alapján kérték állami jutalom megfizetésére kötelezni az alperest. A Korm. rendelet az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése alapján jogszabálynak minősül. A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezéseknek akkor van kötelmet keletkeztető ereje, ha megfelelnek a Ptk. 6:2. § (3) bekezdésében írt feltételeknek. A Ptk. 6:2. § (3) bekezdése szerint kötelem jogszabályból akkor keletkezik, ha a jogszabály kifejezetten így rendelkezik, és meghatározza a kötelezettet, a jogosultat és a szolgáltatást. Ezekre a kötelmekre a kötelmek közös és a szerződések általános szabályait kell megfelelően alkalmazni.

[34] A Fővárosi Ítéltábla ezért azt vizsgálta, hogy a Korm. rendelet 2. §-ában a jogalkotó kellő pontossággal meghatározta-e a jogosultak, illetőleg a kötelezett személyét, továbbá a szolgáltatás tárgyát és mennyiségét. Ezt a vizsgálatot a Korm. rendelet eltérő tartalmú szabályozására tekintettel külön kellett elvégezni az I-IX. rendű felperesekre mint versenyzőkre és külön a X-XIX. rendű felperesekre mint edzőkre és nevelőedzőkre vonatkozóan. A másodfokú bíróság elsődlegesen a fellebbező I-IV. és VI-IX. rendű felperesek mint versenyzők keresetének jogalapját vizsgálta.

[35] A Korm. rendelet 2. és 7. §-a a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Sport tv.) 57/A. §-ában kapott felhatalmazás alapján rendezi a versenyzőknek járó állami jutalom kifizetésének szabályait. A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a sport világeseményen 1-8. helyezést elérő versenyzőknek állami jutalom nyújtható, aminek feltételeit a (2) bekezdés határozza meg. A 2. § feltételes módú szóhasználata („nyújtható”, „részesülhet”) alapján úgy tűnhet, hogy a jutalmak juttatása az edzőkhöz és a sportszakemberekhez hasonlóan valamely sportszakmai testületnek vagy szervnek a mérlegelésen alapuló döntésétől függ. Azonban a Korm. rendelet 1-9. számú mellékletében felsorolt mértékű jutalom minden további mérlegelt előterjesztés vagy döntés meghozatala nélkül jár a versenyzőknek a Korm. rendelet 2. §-ában írt objektív szempontok bekövetkezése esetén.

[36] A jutalom tehát az arra jogosult versenyzőnek automatikusan jár, semmilyen további feltétel bekövetkezése, vagy döntés meghozatala ahhoz nem szükséges, ugyanis sem a Szövetség² köztestületnek, sem az alperesnek nem kell külön határozatot hoznia a jutalmazásról, csak a Korm. rendeletben írt objektív feltételek fennállását kell rögzíteniük, illetve ellenőrizniük. Erre tekintettel sem az alperes, sem a Szövetség² a Korm. rendelet alapján nem is hozott alakszerű határozatot az I-IX. felperesek vonatkozásában a jutalmazásra való javaslatuk elutasításáról, az alperes ügyfélnek sem tekintette őket a jutalom feltételei fennállásának a vizsgálata során, a perben pedig kifejezetten vitatta az I-IX. rendű felperesek anyagi perbeli legitimációját, a keresetösségű jogukat.

[37] A Korm. rendelet 7. § (1) bekezdése egyértelműen fogalmaz: az állami jutalom és az eredményességi támogatás kifizetéséről a sportpolitikáért felelős miniszter gondoskodik. A Korm. rendelet mint közjogi norma kógens, eltérést nem engedő szabályozási szerkezetű. Erre tekintettel a 2. § feltételes módú megfogalmazása és a 7. §-ban írt gondoskodás szóhasználata is kötelező parancs a címzett számára. Mivel a Korm. rendelet a sportolók esetében az objektív feltételeken túl további szempontok, körülmények vizsgálatát, mérlegelését nem írja elő, további szempontok és körülmények vizsgálatára és mérlegelésére sem sportszakmai szervezetnek, sem az alperesnek nincs hatásköre.

[38] A Korm. rendelet 2. § alapján tehát a jogosultak személye, a 7. § (1) bekezdése alapján a kötelezett személye, a 2. §-ának (4) bekezdése és 1. számú melléklete alapján pedig a szolgáltatás mennyisége is pontosan meghatározott. Ezért abban az esetben, ha a versenyzők, az I-IV. és a VI-IX. rendű felperesek teljesítették a jutalomra való jogosultság feltételeit, az I-IV. és a VI-IX. rendű felperesek, valamint az alperes között létrejött a Ptk. 6:2. § (3) bekezdése szerinti jogszabályon alapuló kötelelem arra is tekintettel, hogy a felperesek követeléseit megalapozó tények a Ptk. hatálya alatt történtek.

[39] A Korm. rendelet 7. §-a alapján az állami jutalom és az eredményességi támogatás kifizetéséről a sportpolitikáért felelős miniszter gondoskodik. Ebből pedig az következik, hogy a felperesek az alperessel, amit a jutalom kifizetésére köteles személy közvetlenül vezet,

érvényesíthető a jutalom iránti követelés: fennáll mind a felperesek aktív, mind az alperes passzív perbeli legitimációja.

[40] Az alperes által a kifizetés akadályaként hivatkozott megelőző országos sportági szakszövetségi, valamint a sportköztestületi előterjesztések a Korm. rendeletben nem a jutalomra való jogosultság feltételeiként szerepelnek, hanem a jutalomra jogosultak érdekeinek garantálása céljából tartalmazzanak ügyviteli szabályokat. Ezeknek az előterjesztések a hiányára mint a teljesítést megakadályozó körülményekre azonban az alperes nem hivatkozhat eredménnyel, mert a Ptk. 6:2. §-ának (3) bekezdése szerint a jogszabályból eredő kötelemlre a szerződések szabályait kell alkalmazni - a kifizetés alóli mentesülését az alperes kizárólag a Ptk. kötelmi általános rendelkezéseinek szabályai alapján érheti el, amelyekre azonban nem hivatkozott. Mentesülésre okot adó körülmények hiányában pedig az alperes köteles megfizetni a versenyzőknek járó jutalmat, ha annak feltételei a Korm. rendelet 2. § (2) bekezdése alapján fennállnak.

[41] Utal a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy a versenyzők, az I-IV. és a VI-IX. rendű felperesek esetében a Szövetség2-nek mint köztestületnek arra van hatásköre, hogy a Szakszövetség1 javaslatait megvizsgálja, ellenőrizze a jutalomra való jogosultság feltételeinek a fennállását, és azok fennállása esetén javaslatot tegyen az alperesnél a sportolók jutalmazására. A Szövetség2 eljárása és javaslata nem közigazgatási eljárás, abban a sportolók ügyfélként nem vesznek részt, és alakszerű, a sportolók által jogorvoslattal támadható – az adott esetben a versenyzők jutalmazását megtagadó vagy azt elutasító – határozat meghozatalára nem is kerül sor.

[42] A Korm. rendelet értelmében - az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően - nem az Szövetség2 javaslata keletkezteti a versenyzők jutalomra való jogosultságát, hanem az csupán kinyilvánítja azt. A sportolók jutalmazásra való jogosultságának a feltételeit és a jutalom összegét a Korm. rendelet pontosan meghatározza, attól sem a Szövetség2, sem az alperes nem térhet el közzjogi felhatalmazás hiányában. Így az I-IV. rendű és a VI-IX. rendű felperesek mint versenyzők jutalmazása vonatkozásában nincs sem szükség, sem lehetőség a jutalomra való jogosultságot létrehozó diszkrecionális döntésre, határozatra. Ebben a jogkérdésben a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.483/2016/5-II. számú ítélet indokolásában kifejtettekkel megegyező álláspontra helyezkedett, amelynek jogi érvelését az ügyben eljáró tanács mindenben osztotta, és azt a jelen perben is irányadónak is tekintette.

[43] A Korm. rendelet a 3. és 4. §-a eltérő szabályozást tartalmaz az edzők, a nevelőedzők és a sportszakemberek jutalmazásáról, valamint jutalmazási folyamatáról. Az edzők és sportszakemberek esetében a 4. § (2) bekezdés szerint a (4) bekezdés a) – i) pontja szerinti javaslatokat a kormányrendelet 3. §-ának (3) bekezdése és 4. §-ának (5) bekezdése alapján a sportköztestület ügyintéző-képviselési szerve bírálja el, megállapítva a jutalmak jogosultanként javasolt összegét is. A sportköztestület ügyintéző-képviselési szerve pedig a meghozott határozatot a sportpolitikáért felelős honvédelmi miniszter részére továbbítja [Korm. redelet 4. § (5) bekezdés 2. mondat].

[44] Az edzők, a nevelőedzők és a sportszakemberek tekintetében tehát a Korm. rendelet alapján a benyújtott javaslatokat egyértelműen a sportpolitikáért felelős honvédelmi miniszternek a saját mérlegelő, értékelő tevékenysége eredményeként kell elbírálnia, és a jutalom összegét határozatában maga állapítja meg.

[45] Ebből következően az edzők és sportszakemberek, így a perben a X-XIX. rendű felperesek keresete nem alapos, mert esetükben az alperest vezető miniszter diszkrecionális jogkörébe tartozik a jutalmazásuk. Az ő esetükben az alperest vezető miniszter döntése nem deklaratív, hanem jogot keletkeztető hatályú, az keletkezteti a jutalomra való jogosultságot. Az edzők, a nevelőedzők és a sportszakemberek esetében tehát a Korm. rendelet alapján nem keletkezik közvetlen jogosultság a jutalom követelésére, és ezzel összhangban az alperes vonatkozásában nem keletkezik kikényszeríthető kötelezettség a jutalom megfizetésére a Ptk. 6. § (3) bekezdése alapján sem.

[46] A fent kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozottan, az anyagi jogszabályoknak megfelelően utasította el a X-XIX. rendű felperesek keresetét.

[47] Ugyanakkor a versenyzők esetében a jogszabály alapján létrejött kötelmi igényük vonatkozásában azt kellett vizsgálni az alperes ellenkérelme alapján, hogy a Korm. rendelet 2. § (2) bekezdés a) – b) pontjaiban írt feltételek teljes körűen bekövetkeztek-e a kvalifikációs versenyeken. Az alperes vitatta a felpereseknek azt a tényállását, hogy a nemzetiség¹ és az külföldi² verseny kvalifikációs versenynek minősül, valamint azt, hogy a 200 méteres női akadályúszás versenyszámában a kvalifikációs versenyen az nemzetiség³ versenyző ténylegesen részt vett. Ezeknek a vitatott tényeknek a vonatkozásában az I-IV. rendű és a VI-IX. rendű felpereseknek állt fenn a bizonyítási érdekük és a bizonyítás esetleges eredménytelensége is az ő terhükre esett Pp. 265. § (1) bekezdése alapján.

[48] A Korm. rendelt 2. § (2) bekezdés a) – b) pontjaiban írt feltételek szerint az állami jutalom a sport világesemény versenykiírásában szereplő hivatalos versenyprogramjában szereplő versenyszámban szerzett 1-8. helyezés után akkor nyújtható, ha a sport világeseményen legalább három földrész államainak versenyzői vettek részt, és

a) ha a sport világeseményt nemzetközi kvalifikációs versenyrendszer alapján rendezték, a kvalifikációs versenyeken részt vett államok száma az állami jutalomra jogosító versenyeredmény szerinti sportági versenyszámban legalább 15, nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 volt; vagy

b) ha a sport világeseményt nem nemzetközi kvalifikációs versenyrendszer alapján rendezték, a sport világeseményen részt vett államok száma legalább 40 volt, és

ba) egyéni versenyszámban legalább 12 állam, a nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 állam,

bb) páros versenyszámban legalább 12 állam, a nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 állam,

bc) egyéni sportágak 3–8 fős csapatversenyszámában legalább 10 állam,

bd) csapatsportágban legalább 12 állam, a nyári és téli paralimpiai játékok esetében legalább 10 állam versenyzői szerepeltek.

[49] Az alperes Pp. 220. § (1) bekezdés a) pontjára alapított eljárásjogi kifogása az utólagos bizonyítás megengedhetősége vonatkozásában alaptalan volt, mert a perbeli bizonyításra a Pp. 220. § (1) bekezdés d) pontja alapján, a másodfokú bíróság Pp. 373. § (5) bekezdésén alapuló anyagi pervezetése folytán vált szükségessé. Az alperesnek az a védekezése pedig, hogy az Szövetség⁴ főtitkárának 2024. január 1. napján kelt és a periratokhoz a másodfokú eljárásban becsatolt igazolása nem állt rendelkezésre a Szakszövetség¹ és Szövetség² jutalmazásai javaslatának a kialakítása során, nem eshet a felperesek terhére. A javaslatok és a jutalmazási feltételek ellenőrzése és esetleges hiánypótlás elrendelése ugyanis az alperes joga és kötelezettsége volt, amire azonban nem került sor. A Ptk. 1:4. § (1) bekezdése alapján pedig a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, és a Ptk. 1:4. § (2) bekezdés alapján az alperes nem hivatkozhat a saját felróható magatartására előnyök szerzése végett.

[50] Az Szövetség⁴ főtitkárának - aki jogosult volt a sportszervezet nevében jognyilatkozatot kiadni – 2024. január 1-én kelt nyilatkozata és állásfoglalása a Pp. 268. § (1) bekezdése alapján bizonyítékként figyelembe vehető magánokiratnak minősült. Az abban foglalt nyilatkozat pedig a jogosulttól származóan azt igazolta kétséget kizáró módon, hogy mind az nemzetiség² mind a nemzetiség¹ sportesemény a 2021. évben kvalifikációs versenynek minősült, és az ekként volt figyelembe vehető. Ennek alapján a perben a másodfokú bíróság mérlegelési jogkörében a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint tényként állapította meg, hogy a nemzetiség¹ szövetség által 2021. szeptember 26-án város²ban megrendezett esemény¹, valamint a 2021. november 16-án és 17-én külföld²ban város³ben rendezett esemény² versenyek kvalifikációs versenyek voltak. Ennek alapján pedig a I-IV. és a VI-IX. rendű felperesek jogosultak voltak a Korm. rendelt mellékletében meghatározott mértékű jutalomra.

[51] Az alperesnek az a védekezése, hogy csak az Szövetség⁴ által előzetesen közzétett kvalifikációs versenyek fogadhatóak el a jutalom megállapítása során, nem vezethetett eredményre. Egyfelől a Korm. rendelet ezt a követelményt, illetve kritériumot nem határozza meg a kvalifikációs verseny minősítésével kapcsolatban, másfelől sem az alperes, sem a Szövetség² nem jogosult az Szövetség⁴ nemzetközi sportszervezet működését, minősítési rendjét és kvalifikációs szabályzatát a szervezettől eltérően értékelni és értelmezni. Az a körülmény pedig, hogy az alperes az egyes versenyek kapcsán a honlapokon milyen adatokat

és tényeket nem talál meg, illetve a feltöltött adatok alapján milyen kétségei vannak, az olyan szubjektív körülmény, amelynek a perbeli bizonyítékok értékelése során nincs jelentősége.

[52] Az I. rendű felperes azonban nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani azt, a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján bizonyítási érdekében álló tény, hogy a nem vitatottan kvalifikációs versenynek minősülő, 2021. november 13. és 14. között külföld4ban, város4-ben megrendezett esemény4 versenyen a 200 m női akadályúszásban részt vett nemzetiség3 versenyző. Egyrészt az I. rendű felperes maga adta elő, hogy az nemzetiség3 csapat nem tudott beutazni külföld4ba, és így hivatalosan nem vett részt a versenyen. Kétséges az a tény is, hogy egy állítólag külföld4ban tanuló nemzetiség3 sportoló hivatalosan részt tudott venni külföld5 képviselőjében a versenyen.

[53] Az I. rendű felperes arról csatolt egy nem hivatalos és okiratnak sem minősülő eredménylistát a esemény4 versennyel kapcsolatban, hogy az nemzetiség3 versenyzőt kizárták, diszkvalifikálták a 200 méteres női akadályúszásból, míg az alperes által benyújtott, ugyancsak nem hivatalos eredménylistán egyáltalán nem szerepelt nemzetiség3 versenyző. Ezeknek a bizonyítékoknak a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelő, egyenként és összességében történő értékelése alapján a másodfokú bíróság arra meggyőződése jutott, hogy az I. rendű felperes nem tudta minden kétséget kizáróan igazolni, hogy az nemzetiség3 sportoló szabályszerű részt vett a kvalifikációs versenyen a 200 méteres női akadályúszásban.

[54] Mindezek alapján a Korm. rendelet 2. § (2) bekezdés a) – b) pontjában írt kvalifikációs feltételek a XI. Világjátékokon bizonyítottan az alábbiak szerint teljesültek, és azok alapján a fellebbező felperesek a Korm. rendelet 1.b. számú melléklete szerinti, az alperes által nem vitatott összegű jutalomra jogosultak:

az I. r. felperes 4x50-es női vegyes versenyszámban 2. helyezéskéért 12.50.000 forint;

a II. r. felperes 4x25 m babamentés versenyszámban 6. helyezéskéért 4.000.000 forint;

a III-IV. r. felperesek 4x50 m akadályváltó versenyszámban 1. helyezéskéért 17.500.000 – 17.500.000 forint;

a VI. r. felperes 4x50 m vegyesváltó versenyszámban 2. helyezést, a 4x25 m babamentés váltó versenyszámban 6. helyezéskéért 16.500.000 forint;

a VII. és a VIII. r. felperesek a 4x50 m férfi akadály váltó versenyszámban 1. helyezéskéért 17.500.000 – 17.500.000 forint, valamint

a IX. r. felperes 4x50 m vegyesváltó versenyszámban 2. helyezéskéért és 4x25 m babamentés váltó versenyszámban elért 6. helyezéskéért 16.500.000 forint.

[55] A másodfokú bíróság erre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező rész szerint megváltoztatta, és kötelezte az alperest az I-IV. és a VI-IX. rendű felperesek részére a fent írt összegű jutalmak megfizetésére, míg az elsőfokú ítéletnek az I. rendű felperes keresetét ezt meghaladóan, a X-XIX. rendű felperesek keresetét pedig teljesen elutasító rendelkezést helybenhagyta. Az I-IV. rendű és a VI-IX. rendű felpereseknek megítélt összegek után a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest késedelmi kamat megfizetésére, az alperes által nem vitatott időponttól.

[56] A Fővárosi Ítéltábla a felperesek által indítványozott tanúbizonyítást azért mellőzte, mert az indítványozott bizonyítás egyrészt nem volt alkalmas annak igazolására, hogy kik vettek részt a külföldi kvalifikációs versenyen, másrészt annak eldöntése, hogy a X-XIX. rendű felperesek jogosultak-e állami jutalomra, jogkérdésnek minősül, aminek az eldöntéséhez nem volt szükség további tény megállapítására.

[57] A felperesek az összegzett pénzköveteléseik alapján 258.600.000 forintban jelölték meg a per tárgyának értékét, és 1.500.000 forint kereseti, valamint 2.500.000.000 forint fellebbezési illetéket fizettek meg. Az I. rendű felperes 2/3-ad arányban lett pernyertes – és 1/3-ad részben pervesztéses –, míg a II-IV. r. és a VI-IX. rendű felperesek teljes egészében pernyertesek lettek. A felperesek pernyertességének alperessel szembeni arányára, a felperes perbeli érdekeltségének egymás közti arányára, valamint a felperesek által lerótt 4.000.000 forint kereseti- és fellebbezési illetékre tekintettel az alperes a Pp. 83. § (1), illetve (2) bekezdései alapján az alábbi összegű másodfokú perköltséget köteles megfizetni az első- és másodfokon nagyobb részben pernyertes I. rendű felperesnek, valamint teljes pernyertes II-IV. és VI-IX. felpereseknek:

[58] Az I. r. felperes a lerótt együttes első és másodfokú illeték 1,93%-ának, 77.200 forintnak, a II. rendű felperes 1,54%-ának, 61.600 forintnak, a VI. és a IX. rendű felperesek 6,38%-ának, személyenként 255.200 forintnak, a III., a IV., a VII. és a VIII. rendű felperesek 6,76%-ának, személyenként 270.400 forintnak a megfizetését követelhetette.

[59] Ezt meghaladóan a részleges pernyertes I. rendű felperes és a teljes egészében pernyertes II. rendű felperes személyenként 127.000 forint, a szintén teljes egészében pernyertes III. és IV. rendű, valamint VI-IX. rendű felperesek személyenként 508.000 forint együttes első- és másodfokú ügyvédi munkadíjra jogosultak. A Fővárosi Ítéltábla a felpereseket képviselő ügyvéd felszámított munkadíjának összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdés alapján mérsékelt összegben állapította meg, figyelemmel a felpereseket képviselő ügyvéd tényleges perbeli tevékenységére, valamint arra, hogy a pertárgyérték a felperesek viszonylag nagy száma miatt volt magas, a felperesek követeléseinek ténybeli és jogi alapja azonban azonos volt.

[60] A X-XIX. rendű felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes áfát tartalmazó kamarai jogtanácsosi munkadíjából álló másodfokú perköltségének a megfizetésére kötelezte őket. A Fővárosi Ítéltábla a felszámított munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 3. § (2) bekezdése c) alapján a fellebbezési eljárás munkaigényéhez mérten, a X-XIX. rendű felperesek vonatkozásában egyező tartalomra is figyelemmel mérsékelte a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján.

Budapest, 2025. március 4.

Dr. Lente Sándor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.

Dr. Csóka István s.k.

előadó bíró

bíró